

maal, som jeg ikke tidligere troede kunde opkastes, men som det nu har vist sig under visse særegne Omstændigheder kan anses for tvivlsomt. I al Fald mener Udvalget, at det i denne Sag er rigtigst at holde sig til Størrelsen, saaledes at det, som sættes fast, er alle Eiendomme mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn, det er med andre Ord, Eiendomme, som kunne antages at give den Familie, der driver dem, sit Underhold, uden at de Vedkommende behøve at arbejde for Andre. De Eiendomme, der ere over 2 Tdr. Hartkorn, kunne efter Udkastet udskyfles, dog kun paa den Betingelse, at Halvdelen deraf henlægges i Parceller paa ikke mindre end 2 Tdr. Hartkorn. Dette mener nu Udvalget at være en noget trykkende Forskrift og desuden at kunne medføre mange ubehagelige practiske Bøvligheder, Noget, der gjør det nødvendigt at have en saadan Bestemmelse som den, § 8 indeholder, nemlig at denne Egenskab bestandigt skal vedblive at klæbe ved disse Eiendomme, saaat man altsaa ved at bedømme den Udskykningsfrihed, som med Hensyn til samme kan have, ikke kan nøies med at see hen til deres nuværende Størrelse, men er nødt til at gaae tilbage til deres Oprindelse. Det strider altsaa ligefrem mod det Princip, som er opstillet i § 4, og vilde kun kunne staae som en sær Undtagelse deraf, men en Undtagelse, hvortil der efter min Overbeviisning ikke er den allerminste Grund. Bestemmelsen er, at enhver Gaard over 2 Tdr. Hartkorn ikke ved Udskykning kan gaae ned under denne Størrelse, saa at altsaa alle de nuværende Gaarde nok kunne formindskes i Tilliggende, men selve Gaardenes Antal kan umuligt blive mindre. Skulde Bestemmelsen indeholde et Middel, hvorved man vilde fremtvinge en Forøgelse af Gaardenes Antal, saa vilde den være meget utilstrækkelig; men jeg troer heller ikke, at det er nødvendigt; thi jeg troer, at en saadan Forøgelse vil indtræde af sig selv. Naar en større Gaard t. Ex. paa 8 Tdr. Hartkorn, udskyfles, vil dette ikke skee paa den Maade, at der udlægges en Gaard paa 2 Tdr. Hartkorn, og at de øvrige 6 Tdr. udparcelleres fljeppevits enten til Sammenlægning med Nabogaardene eller til Dpretelse

af Huse o. s. v., men det vil skee saaledes, at der udlægges en Gaard paa 4 Tdr. og 2 Gaarde hver paa 2 Tdr. Hvergang der altsaa opstaaer en Parcel med 2 Tdr. Hartkorn, er den dermed perpetueret som Gaard, idet den ikke vil kunne formindskes; dernæst følger ogsaa af § 4 Noget, som jeg veed moder meget jevnligt i Praxis, nemlig at en Bestidder sammenlægger Bøndejord til et Beløb, der gaaer op til over 2 Tdr. Hartkorn, hvormed Bestidelsen staaer fast som Gaard, da den ikke senere atter kan gaae ned til under 2 Tdr. Hartkorn. Der ligger altsaa heri efter min Overbeviisning al den Udskigt, der kan have sig til, at Gaardenes Antal vil forøges, og den vil aldeles ikke blive større ved at antage den Bestemmelse, som er foreslaaet i § 6, hvormod den, som sagt, vil medføre et aldeles væsentligt Brud paa det rigtige Princip, som er optaget i § 4, ja jeg drister mig endog til at sige, at det maaskee ikke saa ganske har staaet klart, at det har været Reminiscens fra den gamle Hovedparcel, der endnu have foresvævet Concipisten, idet han nedskrev Bestemmelsen. Udvalget foreslaaer derfor, at Reglen ganske simpelt bliver den, at Fordeieudomme paa over 2 Tdr. Hartkorn Ager og Eng kunne udskyfles, dog saaledes, at idetmindste een Parcel beholder et Jordtilliggende af 2 Tdr. Hartkorn Ager og Eng, hvilket altsaa ogsaa gjælder om enhver Parcel af de i Fordeieudomstid større Gaarde, der endnu have et større Tilliggende.

§ 7 bestemmer, hvorledes der skal forholdes med de øvrige Parceller, hvor der da siges, at de „maa kunne“ ansættes til idetmindste $\frac{1}{4}$ Album Hartkorn. Udvalget har foreslaaet, at forandre Ordene „maa kunne“ til „skulle“, idet vi frygtede for, at det kunde blive til Fortrædigelse for disse smaa Eiendommers Adskillelse, dersom Landmaaleren efter en saadant bestemt Udtalelse, som „maa kunne“ skulde ved at sætte i særskilt Hartkorn vurdere Alt det, som ikke efter de sædvanlige Bønderingsregler svare dertil. Det er en aldeles staaende Praxis, at man ikke i den Henseende tager det saa nøie, at man f. Ex., naar Eiendommen ikke er under $\frac{1}{8}$ Album, ansætter den til $\frac{1}{4}$ Album, og det er ganske sik-